

Özel ve Kamusal

Bir seçim sürecinin öncesinde "Kamusal İnsanın Çöküşü" adlı kitapta yazılanları burada sizlerle paylaşmak istiyorum. Richard! Sennett "Kamusal İnsanın Çöküşünde", kamusal hayat ve özel hayat arasındaki dengesizliğin nedenlerini ve bu dengesizliğin yol açtığı sorunların tarihsel seyrini inceliyor.. Ona göre sekülerleşme ve gelişen kapitalizm, hayatın, aile yakın dost ve arkadaşların dışındaki parçası olan "kamusal hayatın yerini özel hayata bırakmasına neden oldu. Ötekiler ve yabancılarla duygusal bağlar kurarak insanın toplumsallaşmasını sağlayan kamusal özel hayatın gerektirdiği oranda önemli olmaya başladı. Benlik bireyin temel kaygısı haline geldi. Kişisel olmıyan toplumsal ilişkileri ihmal etme pahasına kişilere saplanıp kalındı Benliğe ilişkin bir şeyler anlatan benliği tanımlamaya geliştirmeye.. ya da değiştirmeye yardımcı olan deneyim ise tersine vazgeçilmez bir ilgi alanı haline geldi, Gerçektende kişiliğin geliştirilmesi görevi toplumsal eyleme yönelik görevlere aykırı hale " gelmiştir. Benlikler arası uygar ilişkilerin ancak arzu ,hırs, ya da kıskançlık türünden sevimsiz küçük sırların saklı tutulması ölçüsünde ilerleyebileceğinin kavranması ve özel hayatlara saygı duyma gibi öğelerle gelişebileceğidir. Şimdi yığınla insan daha önce hiç görülmemiş bir ölçüde kendi yaşamları ve tutkularıyla ilgileniyorlar, kişisel olmıyan anlama kodlarıyla üstesinden gelinebilecek kamusal sorunlara insanlar kişisel duygular açısından yaklaşıyorlar. Neyi istediğine veya istemediğine ve neyin kendi çıkarlarına hizmet edip etmeyeceğine ilişkin

Dr. Aydın Aras

JMO EFG Temsilcisi

bir görüş geliştiren kişi kendisinin gerçekliğe uygunluğundan çok gerçekliğim içinde kendisi için ne bulunduğu bakıyor.

Yazar bu durumun neyin benliğin tatmininin alanına ait neyin bu alanın dışında olduğununun algılanmasını engelleyen kendine dönüklük hali olan narsisizmi'i geliştirdiğini yazıyor. Yazar kamusal hayata taşınan kişiliğin, günümüz endüstri toplumunun ikinci özelliği olarak, Türkçe'ye cemaat olarak çevrilen yolkıcı "gemeinschaft" oluşturduğunu ve bunun "gesellschaft" ve community'nin yani toplumun karşısında olduğunu yazıyor. Cemaat ve cemaat ilişkilerinin öteki insanlarla doğrudan ve açık duygusal ilişkileri kapsadığını ve hiyerarşik toplumlarda olanaklı olduğunu yazıyor. Toplumsal yani "gesellschaft" ilişkileri ise tersine, sabit sınıflardan çok istikrarsız sınıf ve statülerin ve iş bölümünün olduğu modern topluma uygundur. Burada insanlar işbölümü ilkesini duygularına uyarlarlar böylelikle öteki insanlarla her karşılaşmaları kendilerini ancak kısmen verebilecekleri bir olaydır. Cemaatin bir dizi töre davranış ve öteki insanlara karşı takınılan tavırla sınırlanmayacağını ve aynı zamanda bir kolektif kimlik olduğunu vurguluyor. Yazarın bu noktada önemle üzerinde durduğu nokta bu kolektif kişilik gurup yaşamına ne denli egemen olursa o gurubun kolektif çıkarlarını o ölçüde daha az geliştirebileceğidir. Kişiliğin kendisi anti-sosyal bir

içerik kazandığında kolektif kişilik, kolektif eyleme değil kolektif bir varlığa ilişkin bir fenomen haline geliyor. Cemaatte insanlar birbirlerine yaklaştıkça sosyalliklerini yitiriyor ilişkilerinde daha sancılı ve kardeş katline daha eğilimli oluyorlar. Ve bu durumda gurubun yürütebileceği tek etkinlik arınma ve ötekini redetme, düşmanı ise her tür ittifak ve işbirliği olduğunu yazıyor, Tartışmanın cemaat için büyük bir tehdit olduğunu ve konular değiştirerek cemaat ruhu zayıflatıldığını, kimliği ilan etmenin; size benzemeyen ötekilerle ilişkilerden daha önemli olduğunu vurguluyor. Şifre ÇÖZÜMLÜ edimleriyle politik bir topluluk anlayışı oluşturulurken (şifre çözme ayrımı sayılabilecek bir davranış bir karakter durumunun bütününe bir simgesi olarak almaktır) İdeolojinin inanılır olup olmadığının ayrıntılara ilişkin davranışlar yoluyla ölçülmeye başladığını ve politik mücadelenin kişiselleştirdiğini belirtiyor.

Meslek örgütü herşeyi ile kamusal hayatın bir alanıdır, herkesin kabul ettiği bir diğer gerçeklik ise yukarıda açıklanan nedenlerle kamusal hayata katılımın eksikliğidir, Sınırlı katılımcılar topluluğu içinde meslek insanlarının, herkesin birbirini "bizden biri " olarak görmesi yeteneği ve bilincini geliştirerek dayanışmayı artırmasını, yabancı ve ötekilerin sayısını artırmanın .uygar ve çağdaş doğru gelişme demek olduğunu anlamasıdır. Benim bu kitapta önemseyip aktardıklarımın, hala kamusal alanda var olan demokrat meslek insanları arasında yönetim hemojenmi olsun? heterojenini olsun? türündeki tartışmalara ışık tutması ümididir.